

DAVID GEČ – ROZHOVOR

FOTO:

Jak se jmenujete a kolik je Vám let?

David Geč, 39let

Jak je to dlouho, co jste ukončil tehdy ještě polygrafickou školu?

To raději ani nepočítat :). Pořád si připadám jako student. Bude to něco přes 20 let.

Vím, že máte vlastní firmu, můžete nám říci, jak jste se k ní propočoval?

Jsem vyučený sazeč a tehdy to pro mě bylo hodně těžké. Po škole mě nikdo nechtěl ani zadarmo. Maturitu jsem si dodělával na jiné škole v oboru technicko-administrativní pracovník. Což se mi teď hodí. Tenkrát jsem však viděl jako jedinou výhodu této školy, že jsem byl se svým kámošem jediný kluk v celé holčičí třídě. Moje první práce byla v Blučině ve firmě DMF jako DTP operátor. Nastoupil jsem přesně 31. srpna 1997, ten den zemřela princezna Diana a moje nezodpovědnost. Můj nástupní plat byl 3 200 Kč. Už tehdy to bylo méně než podpora v nezaměstnanosti. Z této práce jsem po 3 dnech utekl do firmy S&K Label. S&K právě budovalo nové DTP oddělení, do kterého jsem zapadl. Musel jsem se od začátku naučit i ovládat počítač. Neuměl jsem ho ani spustit. Po dvou letech mě však přestalo bavit připravovat data pro tisk. Vysnil jsem si, že budu grafikem v reklamní agentuře a tak jsem se mimo práci vzdělával a prohlížel si v knihovnách zahraniční časopisy o designu. Snažil jsem se dostat do reklamky. To se mi podařilo v roce 1999. Přihlásil jsem se na inzerát reklamní agentury Cvetler&Pořízek, kteří tenkrát hledali uměleckého ředitele. Chtěl jsem je přesvědčit, že na to mám a ať mě vyzkouší. Ale myslím, že jsem víc chtěl než uměl. Moje testovací práce byla výroční zpráva pro Toshiba. Měl jsem ji navrhnout do 2 dnů, tak jsem si kvůli tomu vzal dovolenou v původní práci. Nakonec mě vybrali, ale jen na pozici grafika. Já byl ale šťastný, že se mi povedlo dostat se k vysněné práci. V této agentuře jsem strávil 5 let a postupně jsem získával profesní sebevědomí. Pracoval jsem pro značky jako Plzeňský Prazdroj, Velkopopovický Kozel, Gambinus, Western Digital, Toshiba, Kostelecké uzenyiny apod. Tím, co mě profesně posunulo

dál, byla asi moje vůle a snaha dělat práci lépe. Často jsme totiž dělali výběrová řízení a já byl tím, kdo v práci zůstával do noci. Stal jsem se v agentuře nepostradatelným článkem. Snažil jsem se vymýšlet něco nového. Ale v podstatě jsem kopíroval úspěšné zahraniční kampaně. V roce 2005 jsem našel inzerát reklamní agentury Aetna – na nového kreativce do jejich týmu. Tenkrát jsem měl již docela slušné portfolio prací a tak stačil jeden telefonát s tehdejší ředitelkou Aetny a po 5 letech jsem změnil zaměstnavatele. V Aetně jsem kromě skvělých přátel našel další prostor pro svůj růst. Podařilo se mi získat důvěru, a tak jsem se stal jedním ze 3 kreativců, kteří vytvářeli velké kampaně. Pracoval jsem v týmu s kreativním ředitelem Michalem Pavlíkem. Tento člověk mě inspiroval každou svou prací a svým jedinečným přístupem. To z jeho úst kdysi padlo, že by rád otevřel nezávislé kreativní studio v centru Brna. Stalo se to i mým snem. Po čase jsem měl dost vnitřních bojůvek mezi odděleními velké agentury. Vadilo mi, že nemohu vyjednávat s klienty sám. Nelíbil se mi prvek Account manažera. Account je ve skoro každé agentuře někým, kdo je vyjednavatelem mezi kreativcem a klientem. Já tenkrát nebyl spokojený a potřeboval jsem změnu. Tak jsem se 1. ledna 2008 trhl z Aetny i prvního manželství a stal se grafikem na volné noze. Investoval jsem všechny úspory do svého prvního vybavení. Moje první kancelář byla v prvním patře pneuservisů Horák :). Podařilo se mi však získat zajímavé klienty a díky jejich dlouhodobé důvěře jsem po roce nestíhal zpracovávat zakázky. Našel jsem si kancelář v centru Brna. Přijal jsem prvního kolegu grafika a od té doby to vlastně funguje takto. Kvalita naší práce přitahuje zajímavé klienty i spolupracovníky. Snažím se učit nové věci. Zjistil jsem, že grafický design je jen půlka kreativity. Ta druhá a zásadnější půlka je myšlenka či práce s obsahem a textem. Nyní jsou v našem kreativním studiu 4 grafičtí designéři, 2 textaři, produkční a projektový manažer. Minulý rok jsme měli i vlastního programátora. Tým se postupně obměňuje a sílí hlavně v kvalitě, ne v počtu. Naším zaměřením je budování značek. S tím souvisí velké množství produktů a služeb. Děláme vše od tvorby logotypů, vizuálních stylů, kampaní, webů. Umíme také vymyslet komunikační či mediální plán značky. Děláme značkové průzkumy a analýzy. Máme vlastní fotoateliér. Spolupracujeme s širokou škálou profesí. Zejména s fotografi, architekty, průmyslovými designéry, tiskárnami, zámečníky apod. Práce je opravdu pestrá a každý ve firmě musí mít alespoň základní přehled o kontextu spolupracujících profesí. Jezdíme na oborové a profesní konference a máme vlastního firemního kouče, se kterým řešíme náš vývoj. Mým snem je vytvořit z této firmy absolutně svobodnou společnost plnou zodpovědných, poctivých a efektivních specialistů.

Jaká je náplň Vaší práce, co máte na starosti?

Práci grafika jsem již pověsil na hřebík. Za ty roky mám asi nekomplexnější přehled o tom, jaký je náš potenciál. Vyjednávám s klienty, co bychom pro ně mohli dělat. Pomáhám klientům budovat jejich značky. Jsem pro ně konzultantem. Vytvářím komunikační strategie a řídim workshopy na téma tvorby značky a vztahy se zákazníky. Učím se nové věci a pak je předávám kolegům. Stejně tak se však učím od kolegů, někteří mě již dávno přerostli. Pomáhám směřovat naše studio v klíčových věcech jako je přijímání nových kolegů, zkvalitňování profesionality a procesů. Jsem týmový stmelovač. Mým úkolem je mít oči otevřené a snažit se být o krok napřed před naší konkurencí. To je nekončící proces.

Jak jste využil ve své práci znalosti, které jste získal na naší škole?

Na sazárně mě učil starý mistr odborné výchovy. Pan Kupka – byl již tehdy důchodce. Velice puntičkářský

člověk. Pracoval před revolucí v novinách, myslím, že v Rudém právu. Jeho skoro pedantský citlivý přístup se mi dostal pod kůži. Je úplně jedno, že měl v ruce sázítka. Principy jsou platné pořád. Celou svou profesní kariéru praktikuji to, že nic se nemá dělat na půl. Ze školy mám také získaný cit pro prostor a kompozici. Myslím, že v designu je důležité to, co není vidět. Myslím tím prázdný prostor. Špičkový designér není ten, kdo umí pokreslit celý papír, ale je jím ten, kdo ví, co vynechat. A tohle mě naučil prosím náš mistr odborného výcviku. Tedy aspoň si to myslím. Ale až později mi došlo, jak to bylo důležité.

Musel jste si doplnit nějaké znalosti, které jste nezískal ve škole?

Znalosti pořád dokola rozšiřuji, doplňuji a ověřuji v praxi. Chápu to tak, že celý život je buď o růstu, nebo o úpadku. Neexistuje nic mezi tím. Vše se hýbe, a pokud to neroste, tak to umírá. Je to dobře vidět na starých lidech. Ti, co se nehejbou, nechtou či nekomunikují, umírají velmi brzy. Nemoci si je najdou a odstělí je.

Potřebujete ke své práci znalost cizího jazyka?

Ano potřebuji. Nejen pro komunikaci s některými zákazníky, ale i pro studium materiálů, které nejsou dostupné v češtině. Velice lituji, že jsem se na škole jazykům nevěnoval více. Ještě více však lituji, že jsem hned po škole nevyrazil někam do zahraničí. Poznat svět a u toho se naučit místní řeč. To mi teď nejvíce chybí. Platím si drahé lekce s rodilým mluvčím. Kdybych teď neměl rodinu a malé děti, tak bych šel klidně umývat nádobí do Anglie. Stačilo by tam strávit pár měsíců. Nyní je to nemyslitelné kvůli mým závazkům vůči rodině a firmě.

Baví Vás Vaše práce?

Jasně. A doporučuji to všem. Práci člověk stráví možná polovinu života. Tak má smysl dělat něco nejen pro peníze. Baví mě objevovat nové věci, postupy a principy.

Je něco, co Vás baví méně?

Nebaví mě veškerá finanční stránka vedení firmy. Nebaví mě soudy s nepoctivými klienty, kteří se rozhodli nám nezaplatit. Nebaví mě nezodpovědná a nekompetentní lidi, kteří hledají jen výmluvy.

Jaké jsou Vaše zájmy?

Moje práce je lepší než jakákoliv hra. Je to totiž reálné. I když v práci si každý den zahrajeme týmovou střílečku Call of Duty. Bez rodiny by mi však moje práce nedávala smysl. Jsou to dva póly mého světa. Baví mě snowboarding. Rád čtu hodně dlouhé sci-fi a fantasy ságy.

Co byste chtěl vzkázat dnešním žákům naší školy?

Hledej v sobě něco, co ti jde lépe než ostatním. Pokud ti to dává smysl, tak se v tom zdokonaluj a hlavně se od toho nenech nikým odradit. Neboj se dělat kroky do neznáma. Jednou bys mohl litovat. Můj známý, produkční z agentury, miloval hudební festivaly. Objížděl všechny akce. Byl zábavný, nezodpovědný a neustále v lihu. Za čas přišel s nápadem, že bude zálohovat a recyklovat pивní kelímky na festivalech a veřejných akcích. Všichni se mu vysmáli. Nyní má největší firmu v tomto oboru ve střední Evropě. Znamenalo to, že musel projít životní proměnou.

Za první: našel něco, čemu rozumí lépe než ostatní.

Za druhé: zdokonaloval se v tom a nenechal se odradit.

Za třetí: nebál se udělat krok do neznáma :).